

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] staltens økonomi. Der er under dette arbejde foretaget en yderligere udbygning af den tidligere påbegyndte koordinering af samarbejdet mellem de af loven omfattede laboratorier. Rådet har overfor handelsministeriet anbefalet, at den nugældende ordning opretholdes foreløbig for 3 år, idet der ikke for tiden skønnes at være anledning til at stille forslag om ændring i den bestående lov. Rådets arbejde medfører ikke nævneværdige udgifter for staten.

Det er min opfattelse, at man bør fortsætte materialprøverådets virksomhed under samme former som hidtil, og jeg skal derfor anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje landsting.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om indskrivning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj*. Den gældende lov, lov nr. 98 af 6. marts 1949, har gyldighed indtil den 1. maj d. å., og lovforslaget er en uændret videreførelse af denne lov. Det i henhold til loven nedsatte skotøjsudvalg har gjort indstilling til ministeriet om en forlængelse af loven i 3 år. Da der fremdeles er trang til en lovgivning som den her omhandlede, kan jeg tiltræde skotøjsudvalgets indstilling om en forlængelse af loven, og jeg anbefaler lovforslaget til velvillig behandling i det høje landsting.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede minister for handel, industri og søfart, for at han kan fremsætte et i dag anmeldt lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om sømandsuddannelse*.

Den nugældende lov om sømandsuddannelse skal ifølge lovens § 9 optages til revision senest 3 år efter dens ikrafttræden den 23. marts 1949. De erfaringer, der er indvundet i det forløbne tidsrum, har vist, at der ikke er grund til at foretage væsentlige ændringer i loven, men det er af praktiske hensyn fundet mest hensigtsmæssigt at fremsætte forslag til en ny lov fremfor at fremsætte forslag til lov om ændringer i den nugældende lov.

Som den daværende handelsminister udtalte ved fremsættelsen af den nugældende lov i det andet høje ting den 19. maj 1948, har loven 3 hovedformål: at tilvejebringe mulighed for at gennemføre en vis udvælgelse af de bedst egnede blandt de drenge,

der agter at gå til søs, at give sådanne drenge nogen faglig uddannelse, og at give sømandsstanden adgang til på et tidligt tidspunkt at erhverve et vist mål af almindelig dannelse. Alle disse tre formål må siges at være opnået, og det har vist sig, at indførelsen af denne form for sømandsuddannelse har været et betydningsfuldt fremskridt. Efter de oplysninger fra rederkredse, der foreligger for handelsministeriet, er der ombord i skibene tilfredshed med de drenge, der har været på sømandsskolerne. Ingen af de oprettede skoler har været fuldt belagt, men tilgangen er vokset støt, og til det kursus, som begyndte på skolen i Frederikshavn den 11. ds., havde der meldt sig flere drenge, end skolen kunne tage. Det forventes, at alle skolerne i den kommende tid vil komme til at arbejde med fuldt elevantal. Den forøgede tilgang af elever skyldes formentlig hovedsagelig, at der er en stigende efterspørgsel efter drenge, der har gennemgået kursus på en sømandsskole.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det tanken at fritage skibe under 60 brutto registertons for betaling af tonnageafgift som bidrag til sømandsskolernes driftsudgifter. Det har nemlig vist sig, at arbejdet med at opkræve og eventuelt inddrive disse afgifter er uforholdsmæssig stort i forhold til størrelsen af den samlede afgift, disse skibe betaler. Det må endvidere erindres, at dæksbesætning i småskibene ikke omfattes af loven om sømandsuddannelse.

De i de forløbne 3 år indvundne erfaringer viser, at den etablerede uddannelsesform svarer til forventningerne, og da loven vil gøre det muligt altid at tilpasse uddannelsen til søfartens tarv, er det fundet uforholdsmæssigt i nærværende lovforslag at optage en revisionsbestemmelse svarende til den i den nugældende lovs § 9 indeholdte. Da forslaget til lov om midlertidigt tillæg til søneringsloven var til behandling i det andet høje ting, henstillede det i denne anledning nedsatte udvalg i sin betænkning af 24. november 1950, at spørgsmålet om at medregne sejlads med et skoleskib i den for udmønstring som ungmand foreskrevne sejltid med et længere tidsrum end den faktiske sejltid med et sådant skib blev taget op til nærmere behandling i forbindelse med det her fremsatte forslag til lov om sømandsuddannelse.

Ved nærmere overvejelse af spørgsmålet i handelsministeriet er vi nået til den opfattelse, at krav om kvalifikationer som betingelse for udmønstring i en bestemt stilling naturligt hører hjemme i søneringsloven, der